

Ἐπὶ λίθου, ὅψ. 0,36, πλ. 25, ἐκτισμένου ἐντὸς τοῦ ἀχυρῶνος τοῦ Χατζῆ Ιμάρη.

Τοῦτο τὸ μνημεῖον ἐποίησεν Ἀμιανδεῖς . . . ΟΝ
· · · · ·
10 ἔγγο-
· · · · · τοις
· · · · . ΟΥΛΗΟΝΑ
· · · · . ΕΡΩΔΕΟΥΔΑ
44 ἐστιν τεθν
· · · · ·

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΠΡΟΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΤΑΦΩΝ ΕΝ ΛΥΔΙΑ.

Ἄδη μεταξὺ Καύστρου καὶ Μεσσωΐδος πεδίου τέμνει σεισὰ χαμηλῶν δρέων, διηκόνητων σχεδὸν μέχρι Θειρῶν, ἀπολήγουσα εἰς ἀρκετοὺς χλοεροὺς λόφους ἐκτεινομένους μέχρι (Λαρίσης) τοῦ Γίαννη Τσιρλίκ.

Ἐπὶ τινος τῶν λόφων τούτων Σείταν—Κεσίκ—Τεπεσί=καλουμένου εἰς 3[4 τῆς ὡρᾶς ἀπόστασιν ἀπέναντι τῶν Θειρῶν ἀνεσκάφησαν πρὸ τινος δύο τάφοις ἢ σήματα (*tumuli*), οἵτινες, φαίνεται διὰ εἶχον συληθῆ ἐν ἄλλῃ τινὶ ἐποχῇ.

Καὶ δὲ μὲν πρὸς τὸ χαμηλότερον μέρος κείμενος ἔχει μῆκος 2,50 μ. καὶ 0,70 πλ. κατεσκευασμένος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, καλῶς ἐξειργασμένου ἐπωθεῖν, ἐσκεπάζετο δὲ κατὰ πλάτος ἐκ τριῶν ὁγκωδῶν μαρμάρων, τῶν δύοιων ἡ πρὸς τὰ ἔπειράνεια ἢ το ὠσαύτως καλῶς σιργασμένη.

Οἱ δὲ ἔτερος, ὃ πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου, οὕτινος τὸ ὅψις ἵστω; δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 60 πόδας, ἀπετελεῖτο ἐξ ἑνὸς τετραγώνου δωματίου 1,95, ὅψις δὲ 2,16 μ.

Τὸ μάρμαρον εἶναι λευκότατον καὶ καλῶς λελαξευμέναι αἱ τέσσαρες ἐπωτερικαὶ πλευραὶ τοῦ δωματίου ὡς καὶ ἡ ὁροφὴ, ἐκτὸς τοῦ πρὸς τὸ ἀπέναντι τῆς εἰσόδου μέρους καὶ πρὸς τὴν βάσιν ὅπερ ἥτο ἀτεχνῶς

λελαξευμένον ὅψ. 0,84 καὶ καθ' ὅλον τὸ πλάτος, ὅπερ ἀπετέλει, ως φαίνεται τὴν λάρνακα.

Ἡ θύρα τῆς εἰσόδου βλέπεται πρὸς ἀνατολὰς, ἔχει πλ. 0,70, ὅψις δὲ 1,73, ἑκατέρῳ δὲ τῆς εἰσόδου πρὸς τὸ ἔξω μέρος ἐπὶ 4 μέτρα ἐσχηματίζετο ἀνοδός ἐσκεπασμένη διὰ μαρμάρων ἀκατεργάτων.

Οὐδὲν ἔχον γράμματος φαίνεται ἢ ἄλλο τι. Τέσσαρες μόνον κεραλαὶ μικραὶ ἐκτέρωθεν τῶν πρὸς τὴν θύραν γωνιῶν ἀνὰ μίαν, εἰσὶν γεγλυμμέναι ἐν ἐκτύποις (*haute reliefs*) εἰκονίζουσαι ἵσως τὸν Ἡλιον.

Τὸ οἰκοδόμημα ἀπαρτίζεται ἐκ 5 σειρῶν μαρμάρων, ἀνὰ δύο ἐν ἐκάστη σειρᾷ. Εἰσὶν δὲ προστηροσμένα διὰ συνοχῶν σιδηρῶν (*crampons*) ἐγκεκολαμμένων διὰ μολύβδου.

Ἡ οροφὴ ἀπετελεῖτο ἐκ τριῶν ὁγκωδῶν μαρμάρων ἐν ταῖς συναφείσις τῶν δύοιων ἢ το κεχυμένος μόλυβδος καὶ ἐπ' αὐτοῦ γρίσμα ἐκ πηλοῦ.

Ἐκ τοῦ ὠραίου τούτου ὑλικοῦ ὡφελοῦνται δυστυχῶς σύμερον μόνον τὰ νεκροταφεῖα τῶν Ἐθραίων, εἰς ἢ προστρέχουσι δυστυχῶς καὶ μάρμαρα μετ' ἐπιγραφῶν, ἀφ' οὐ πρῶτον ἐξαλειφθῆ καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔχον τῶν αἰρετικῶν τούτων μνημείων.

Καὶ δὲν εἶναι οἱ ξένοι τόσον ἀξιοχατάκριτοι διὰ τὸν βανδαλισμὸν τοῦτον, τόσον οἱ εἰς τὰ μέρη ταῦτα πλούσιοι διμογενεῖς, οἵτινες δὲν φροντίζουσι καὶ περὶ αὐτῶν, ἀφοῦ δὲν ὑφίσταται ἄλλος τις ἀντιλήπτωρ.

*Αριστοτέλης M. Φοιτριέρ.